

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

„Slogom sastu male stvari, a nesloga sve pokvari“ Mar. Pod.

— Uredništvo i odpravništvo nalazi se: VIA TORRENTE br. 12. —

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju. Prispisana se plaća tiskaju po 5 vrb. svaki redak. Oplati od 8 redakah stoje 60 novč. za svaki redak više 6 novč.; u slučaju opetovanja uz pogodbe sa upravom. Novci se ližu postarškom zaprešćenom (nesegno postalo) imo, prozima najbližu poštu valja točno označiti. Komu list ne dođe na vrijeme, neka to javi odpravništvu u očevidnu pisanu, za koje se ne plaća postaršine, ako se izvana naplate i reklamacije. Doplaci se ne vradeju ako se i ne tiskaju. — **NAŠA SLOGA** — Izlazi svakog četvrtka na 4 stolov artu. Novci i pisma šalju se na uredništvo. U odpravništvu. Najbliževani listovi se ne primaju. — Predplata, opštinarinom stoje 60 novč. za svaki soljake 2 for. na godinu. Razmjerno fr. 250 i 1 solov artu. — Za pol godina. Izvan opštine više postaršine. Ne-mate 1 br. 5 vrb.

POZIV NA PREDPLATU.

Koncem julija mjeseca iztekla je mnogim našim čitaocem predplata, za jih molimo ovim, da istu na dobu obnoviti izvole. Opominjemo ujedno sve naše dužnike, da učinogom prije svoju dužnost, da uzimognemo i mi velike troškove podmiriti. Cijena listu je na čelu.

Tko nam nepošalje na vrijeme zastatakah, predati ćemo ga bez mišlostija sudu.

Novci neka se šalju jedino postarskom naputnicom.

List se reklamira u nefrankirano otvorenom pismu.

Uprava «Naše Sloge».

Buzetske stvari.

U novije vrijeme govori se i piše ob obćini buzetskoj više, nego možda o ijednoj u Istri: U njoj se i događaja stvarih, koje je teško vjerovati onomu, koj nepozna odnošnjah u Istri u obće. Osvenut ćemo se u kratko na nju i na stanje u njoj.

Ta obćina je jedna pod najobširnijih i najvećih u pokrajini: Sela su odaljena jedno od drugoga pot i više urah. U svojem okružju ima deset župah: Buzet, Sovinjak, Vrh, Račica, Draguč, Grimalda, Hum, Laničće, Movraž i Sočerga; i dvadeset i jednu poreznu obćinu.

Grad je jedan, Buzet, sa 500 stanovnikah, ostalo su sve sela, brojeća blizu 13.500 stanovnikah. Stanovnici gradića su narodnosti talijanske. Stanovnici selah su narodnosti hr-

vatske. Samo u movražkoj i sočerskoj župi govore više slovenski. U Sovinjaku, neka su obitalji talijanskoga porijekla, a uza nje htjela bi i neke druge biti talijanskimi. U ono dvadesetak kućah što jih ima to selo, govori se hrvatski i talijanski. Druguda, u Draguču, na Vrh, na Grimaldi, na Humu, ima po koji pojedinao, koj bud ila je imao štogol škole talijanske, bud da je to moda u Istri, bud da to nosi, koji se drži Talijanom, i koj pak vuče za sobom neprosvotljena i zapušćena puka. Neka jedan put ovaj puk počinio: svojom glavom misliti, po svojem osvedočenju raditi, na svoju korist gledati, odzvonilo je i onomu prividnomu talijanstvu, koje se u nekih prilikah opaža u navedenih selih.

Zajedno sa Rođkom obćinom, brojećom 2.800 stanovnikah, skoro samih Hrvatah, sačinjava buzetska obćina sudbeni kotar buzetski. Nit sudac, nit pristav, nit jedan kod sudac, ne zna nit izreko pravilno hrvatski nit izreći nit napisati. To je moguće samo kod nas; to potvrđuje jur često izrečeno, da c. kr. činovnici, hotice ili nehotice šire talijanstvo u Istri!

Cielo vrijeme odkad postoji buzetska obćina, sastavljena kako je usljed zakona 23. novembra 1868., vladala je njom talijanska stranka, t. j. vladali su građani, dobivši uvijek na svoju stranu i pojedine seljake. Ovi su radili što i kako su oni htjeli, a velika većina puka nije marila nit za upravu, nit za imanje; nit za izbore, upravo za ništa obćinskoga nit obćinitoga. Bilo je s njom po prilici kao s mornarom, kad bi tvrdo spavajuć

izgubio kormilo, jambore, jadra, kad bi mu mora odinelo i obuvalo i odjeću, novce i sve, kad bi i njega obujmilo more, tu kad bi i sam počeo tonuti. Tad jedva se je probudio i razahrav se počeo gledati što se a njim zbiva; na što je došao; kamo njegovo stvar; što je s njegovim imanjem? Imav za stedu pravo na izbor zapovjednika i kormilara, počeo se je rotiti proti prvijim i htjeo izabrati druge, da se bar spasi, što se još spasiti dado.

I zbilja kod obćine buzetske utopilo se je toga avva sila. Podobćine došlo su u njezino društvo a imanjem, koja a većim koja s manjim, imale su i novcaah u blagajni. A sad, novcaah nemu, a imanja su zadužena, a da se nozna kamo ni kako je sve to prošlo. Devet godinah nije obćinska uprava položila računah ob obćinskom imanju.

Podobćinom nobijaše nit nije to pravo. Neke, kad to je Draguč, predma su i tamošnji zastupnici bili u vieću zapovjednika ladje, iztrgle su izpod uprave obćinske svoje imanje, tražilo su i dobilo svoju vlastitu upravu. Drugo, najjače oštotoje, kao što su one na Krasu, tražilo su — al nisu dobile. — odoćipjenje, posvemašnje od obćine, i ustanovljenje vlastite obćine. Skoro sve pokazalo su svoje nezadovoljstvo kod raznih prilikah, imenito pak kod obćinskih izborah.

Već kod predzadnjega biranja zastupstva, bio se je puk dobrohno osvjestio izabrav muže, koji da nemaju birati predznijega zapovjednika. Na ovaj bio lukav i sladak, a zastupnici, bar toliko jih, koliko jih je trebalo zapovjednik, pristodušni i lahko-

vjerni, to je on i opat bio izabran, i zapovjedno je do neki dan, skoro punih pet godinah poslie spomenutoga biranja.

U tom petgodišnjem razdobju obavilo se je više izborah. Godine 1882. popunitbeni izbor za pokrajinski sabor. Izborne listine bile su u posvemašnjem neredu. Po tri četvrtino mrtvih iz jedno porezovne obćine bilo zvano k izboru mjesto živih. I reklo se, da jih nije moguće popraviti, jer da valja, birati na temelju poslednjih listinah za obćinsko zastupstvo. Hrvatska stranka nije tako rekću nit sudjelovala kod izbora, jer su pokvarene listine baš nju najviše ranile. Čekala je nove izbore u nadi, da će dotle bit popravljene izborne listine. Uzaludno nađe. Listine još nobijahu popravljene; novih obćin izborah nobijaše; po starih listinah nepopravljenih biralo se je i godina 1883. mjeseca julije. Jedan od kandidatah talijanaške stranke bijaše sam načelnik obćine buzetske g. Clarioi. Tik pred izbori putovao je i po Buzetšćini zamaljski kapetan gosp. Dr. Viduliah; i kod junačkoga sastanka u Buzetu, poslie obćinih pozdravah, povero razgovor o predstojećih izborih. Hrvatska stranka radi nepopravljenih listinah i opat nije htjela sudjelovati, već se ipak, da su druge obćine izvojevale pobjedu narodnik kandidatah. Nego ti nobijahu u volju vaćini snorskoj u Poraču. Netko da njoj je rekao, da bi talijanaška stranka kod obnovljenih izborah za stalno pobijedila. Zakonito izabrani zastupnici bili su poslani kući. Izbori za pokrajinski sabor obnovili su se i godine 1884. početkom junija. Bar sad se

PODLISTAK.

Desetgodišnjica

Bratovćine hrvatskih ljudi u Istri.

Dne 6. oktobra 1884. obdržavala je «Bratovćina hrvatskih ljudi u Istri» svoju redovitu godišnju skupšćinu. U toj skupšćini odlučilo se je oplati njezin desetgodišnji rad, dat ga nakakati u «Našoj Slogi» i preiskati u posebne knjizice. Tu zaduču povjerilo se odboru, a odbor ju ovim vrši.

Gospoda: Vjekoslav Vlah, tadašnji župnik i dekan, Franjo Marotti, bivši obćinski glavac, Ernest Jelušić, bivši školski ravnatelj, i danjli sveučilišni djaci, Anton Duklić, Matko Lapinja, Fran Mandić i Vjekoslav Spinčić izdali su mjesec marta 1874. u Krasnu siledeći «Proglas hrvatskomu narodu i svakomu prijatelju pučkoga napredka».

U najprosvetljenijih zemljah pada broj mladeži uće se po visokih školah; a svaki, koj to motri, svoje uzroke traži, te jih neki bade u tom, što se sve otvori dati na nauke, koje manje vremena trebaju i bolje se plate; drugi misle, ne bez razloga, da su tomu krive skupće; treći što drugo.

Nu da mi sami sebe upitamo, zašto se hrvatski narod u Istri jedva kao malo dete oćda sna budi, a nešve život naroda dostojno, što bismo mogli odgovoriti? Osim drugih zapreka pomisli bi nam bilo i na ove dva žalosna istine: 1. da po Istri u gradovih, gde je prilika za škole malo ima čiste naš korenike; 2) da je naš rod u Istri većinom seljak i težak, koga ova zadnje godine ubijaju slabe letine i pretunarodne osnove, da ga pod lažnom krinkom prosvete otuđje od kućnoga općijista i materinoga jezika.

Tako se u celoj zemlji mogu na prate pobrojiti kmetovi, koji bi svoju deću do visokih škola odgojili i učinili jih tako svećenšami čovečanstva.

Da u društvu uzmogno postidi čega pojedinci nemogu to jest, da pomognemo Hrvatom u Istri izući si decu u raznih stinukah ljudskoga znanja, u toj čisto rodoljubnoj nameri namisli smo mi podplati u društvu više prijatelja, da se osnuje društvo pod imenom: «Bratovćina hrvatskih ljudi u Istri».

Komu je ovo pridan statut, potvrđen na temelju zakona o pravu društva od 15. novembra 1887.

Svako pošteno srce oćutić će u ovoj nakani svrhu širokojživnu, ovo se za stalno neće oglušiti glasu; koj zove pomogmo nevoljnoj strotici.

«To je najsigurniji i najplemonitiji put narodne borbe», a je i kušnja rodoljublja. Ta niste sami; pomoć će vam: Bog i Hrvati! Kmetovi Istarski!

Nespavajte, više kako bezhrizno dete. Čim možete, uhvatite se u Bratovćinu; naplaćeno će vam biti stotruko, jer sokolovi, koje na vaših njedrih odgojite, nikada vam neće postat ljute zmije priložilnje. Pomozite svi pomalo, pak dete obiti ljudi, koji će svetu pokazati, da niste šćavi nogo slobodni Hrvati!

Pak će tako doći doba, kadu kasni vaši unuci zahvalno budu na tih gubovih otaca svojih zapevali onu starinskü: «Čas se hrvatska arca slože i olovu plivat može».

A nesloga gde zavladu, tu i slama na dno pada! Dakle svi u Bratovćinu da ožive staro bratranstvo i s njim starija vremena!

Imenovana gospoda dakle, sporazumno sa mnogimi drugimi, složje se u osnove-teljni odbor, ustrojili su društvo pod imenom «Bratovćina hrvatskih ljudi u Istri».

Povod ustrojenju toga društva dalo je stromaštvo našega naroda u Istri,

koji je većinom seljak i težak, koga ubijaju slabe letine, koga taru protivnici mu, lažuć mu, da će ga prosvetitli, u istini hoteć ga otuđiti njemu i njegovu jeziku. «Oznanak tuga naroda — hrvatskoga — žvdnu po kvaderskih otocih i po Istri, malo da ne izćeznu pod pritiskom tudjinstva, zapušćenosti i siromaštva». «Kroz vjekova bio je naš hrvatski narod u Istri zapušćen — Bio je kmet, siromšan kmet, koj je više za druge nego li za se radio». «Zar da i dalje ostanemo dosadanjem stanju? Zar da i na dalje u tufni ostanemo? Zar da godimice, propadamo? Da se i nevjernimo svojoj miloj domovini? Ne! Nikako! Nikako! Siromasi sami, znamo što, su trpaje. Znamo, da sloga jač a nesloga tlači, složili smo se i dogovorili; što nam je štiti. Imajući na pameti onu: «Zno do zrna pogada, kamen do kamena palica», nakanili smo sabirati novčić po novčić za našu djecu, koja bi nam danas sutra mogla biti uporišćem». Uvidjajuć potrebu izobraženih ljudi; si jedne, siromaštvo puka s druge, elabu ili nikakvu podporu s treće strane, što bijaše učiniti, nego *zadržati se u se*, pomogli si sami, što pojedinci nemogu, učinili mnogi skupi, složiti se, ustrojiti društvo, osnovano na črtah pojedinaah za skupnu korist, koje bi podupiralo naše nadarene ućeće se mladiće. Umnicil avakoga naroda dužni su unapredjivati blagostanje naroda i njegov napredak. Siromah nesmaže uzdržavati svoje djecu u školi, te s toga biva

Što se tiče tog sastanka carevâh u Kromeriju, mila većina austrijskih i ruskih novinâh, da prate sa zadovoljstvom svi narodi sastanak dvaju susjednih vladara, te da je to najboljim znakom ardačajih prijateljskih odnošaja izmedju Austrije i Rusije.

Česka kraljevina dobila je novoga nadbiskupa u osobi grofa Schönborna. Novi nadbiskup česki je odan svomu narodu, što je Niemcom u Českoj vrlo zazorno. Kad je prošlog čedna novi nadpastir zasjeo starodavnu stolicu pražskih biskupâh, nagovorio ga je praški načelnik samo u českom jeziku, na što mu je nadbiskup odgovorio isto tako samo česki. Njemačke novine digle su radi toga silnu buku, koji proti načelniku, toli proti nadbiskupu. Nu nije se tomu šta šnditi, al diviti se moramo drzovitosti poročkog listića, koji je pristao uz njemačke vikace te oštro odsuđuju pražskog načelnika i nadbiskupa, što se nisu obazirali u svojih govorih na Niemce, t. j. na manjinu pučanstva Česke. Za česke Niemce lomi koplja poročko glasilo, na kud je kod poslednjeg otvorenja istarskog sabora nagovorio zastupstvo zemaljski kapetan Dr. Vidulich jedino u talijanskom jeziku, kad je dakle posve ignorirao veliku većinu pučanstva Istre, kad je to učinio muž, koga je car za to postavio, da bude jednako pravedan napram obim narodnostim, tada nije isto glasilo našlo niti jedne riječi, da pokara postupanje g. kapetana, tada je to glasilo liepo šutilo a valjda tomu i potajno pljeskalo. Gospoda u Požeću htjela bi, da se je sa njihovimi prijatelj i izvan Istre usmijeno, a oni neče, da budu doma, napram svojim susjedom pravedni. Ej, tko vas nebi poznao, skupo bi vas prodao. Metite i čistite gospodo najprije domu, a tad se tekak zaletite u tudje dvorište.

Bivši predsjednik hrvatskoga sabora i jedan od prvaka vladine stranke g. Krestić položio je zastupnički mandat, što zadaje mnogo brige spomenutoj stranci. U njemu ho gubi jednu od najboljih silah, a što je još važnije, osobu, koju su rado i u Beču i u Pošti gledali. Odstup taj sa javnoga života, morao se dojmiti tim višje vladinih krugovah, budući da je bio poznat g. Krestić kao jedan od najumjerenijih narodnih zastupnika, a kud su njega okolnosti prisilile, da se odreče mandata, zaisto je k tomu morao imati važnih razlogah.

Čim se otvori hrvatski sabor, potaknuti će opozicija pitanje o arhivalnih spisih, koje je ban predao Mađarom i radi kojih će biti silno bure u saboru i izvan njega.

Kako smo jur javili, doći će Nj. Velič, car Fran Josip okolo 15. septembra u Požeću, da tu prisustvuje velikim vojničkim vježbam. Razna društva i korporacije poklonit će se svomu kralju u Požeći.

Talijanska vojska na crvenom moru nalazi se u velikoj stisci. Momčad pogiba na stetine od kužnih bolestih a vlada se nemože odlučiti, da ju natrag pozove.

Medjn Španjolskom i Njemačkom razvila se oštra razmirica radi karolinskih vojâh. Niemci tvrde, da oni otoci nepripadaju Španjolskoj te da nisu, zaposjednuv je, ničije pravo povriedili. Španjolci naproti tomu dokazuju, da su oni otoci njihovi te da će nepopuste li Niemci, prekinuti s njimi sve trgovačke i diplomatske sveze.

Kako je viditi, rastu Španjolskoj danomice veće neprilike. Osinu što ju truje i razvraća strašna kolera, što ju stranka koja ruje tamo pod današnjom

vladom, što nadomlo je i drugo neodgodno pitanje o karolinskih otocih.

Aigansko pitanje primiče se kralju te bi reč, da će se mirno riješiti.

IV. Istri.

Ašće zabudu tebe Istrije. Zabvena bude desnica moe.

Pečaljno ruho tielo ti pokriva, A ljute suze tvoje oči toče, Stojedja veče ovu gruđu moče Pod kojom mnogo tjesce ti počiva.

Premamno trpši ni dužna ni kriva, Tu bol troj reč bi ka da istom poče: Odasvud vrazi prot tebi se roče, Škrugačuć zubma što si jošta živa.

Nedužnom žrtvom mnogi sin ti pade, I još će mnogi pasti tudjom zlobom, Jerli lažni množiti će ti jade — Na mrtet j- bolje nego biti romom. Pa nek se vrši što se vršit ima, Bez krivoća kala spasu nima. A. K.

Franina i Jurina.

Fr. Dokle kuma? Jur. Idem va raprezentancu, da mi sud. Fr. Imaš soldi za vino? Jur. Imadem va obstarlju. Fr. Ča sude vaši konziljeri po pravice i bez vina. Jur. A kakovi bi to bili konziljeri, ki bi za vino krojili pravicu? Fr. Dobri za sebe, još bolji za onega, ki njln plati vino. Jur. Takoveh valjda ni na svetu. Fr. Hodl va dolnju Istru, nađi češ talijanske konziljere i pitaj njih, ako je takovih na svete.

Fr. Si ga videl kako je letil? Jur. Koga? Fr. A onega valdrapona s Radio, ki ima na jednoj strani duga a na drugoj kratka krila, ki leti po komuze, da ulovi va mrežu one poštenjake, ki su mu kod zadojst izborih pobjegli. Jur. A te mu se pik pusiti? Fr. Aljo. Su mu brate zabrusili, da te oni lahko šurenjačku mrežu razgrtat i da se više nadaju od nikoga varat, da su oni slobodni državljani a ne šurenjačke podrepalše. Jur. Čast i poštee takovim Račičanom.

Fr. Da te s nami va vržun. Jur. Ki i zađ? Fr. Neki buzetiski v-... nas, da čemo va hlad ako budemo kričali: živo makari i našemu prem-... tivomu cesaru. Jur. Tako će bi oteli, da i mi kričimo onako, kako su oni onu večer kričali, kada su Viduliche počastili. Fr. Ja, ma Talijani računuju, da oni moru sve čagod ot a mi niš. Jur. Dragi ti kriči živo kriči, koliko ti drago, a osobito našemu premilostivemu cesaru i kralju, pak da vidimo ki će ti to zabraniti.

Fr. Ča to Jure ponasaš? Jur. Luca je sgojila par gusak pak me je poslala, da to nesem prodat i da krepim malo soli, ulji i se čagod za kuđu. Fr. Ala pasaj po Paze pak zakantaj po hrvatski ter češ videt par pitomeh talijanskeh guskio na poneštrah, ke te valje počet po talijansku gukat kako da su va Rima s jaja pobjegli. Jur. Ma se bojim, da bi pokrivali ov moj par pak je nebi mogal prodat. Fr. Neboj se ne, su pitome, jedu s ruki i puste se ulovati.

Fr. Ja l' istina, da će Guštila poteštariju arugemu zruđit? Jur. Nisan nebore niš čul, ma ti moćto bi reč, zađ da je uneštio ka kampanju tokal. Fr. Tako će narudit sada novi frak i kunu. Jur. Či se trebada i na Šfranju i Jurinu prebrojiti, da nemora čaki broj po bugihah iskat i pouzjevat.

Različite viesti.

Na temelju zakona sa Istru, insalo bi se svake tri godine obnoviti občinsko zastupstvo. Občinom bačanskom (na otoku Krku) upravlja jedno te isto zastupstvo već šestogodinu. Uzaludni bijahu svi utoci, molbe i rekursi. Živila ustavnost ti

Visoka gostinja. Njeg. Visost, carevna i kraljevna, Štefanija boravi od ponedjeljka u blizini Trsta, u krasnom carskom dvorcu Miramarea. Prejaspna gospođa ostati će u našem susjedstvu do 20. septembra a u to vrijeme uživati će morskje kupelji i kriepiti se zdravim morskim zrakom.

Imenovanje. Njeg. Vel. Imenovalo je g. Mata Bogovčić, duh. pomoćnik župne crkve u Rubu, kanonikom stolne crkve u Krku.

Gržna nesreća dogodila se dne 25. t. m. u Loydovom arsenalu u Trstu. Veliki kotao razprasko se usljed pregrijane pare, na čemu da su krivi topiči, koji su odviše vatru ložili. Ranjeno je 18. osoba a medju njimi 4 smrtno, 4 teško, ostali manje. Ranjenici prenešeni su odmah u bolnicu. Dok ovo pišemo, izdahnuo je 8 ranjenikah.

Tuđa. Pišu nam iz Barseča: Moramo vam obznaniti tužnu vlast i sa ovih stranah. Dne 21. t. m. okolo 10 sutih na večer uništih nam je strašna tuđa avu našu nadu i to za više godinah. Od mjesta Barseča pa skoro do Sv. Jelene, osobito okolo Sv. Mikule, nebi našao jednoga lista na treju. Tužni mi! O! koga da čekamo pomoć? Najsiromašniji seljad jesu najviše potepani. Pomozite sirotinji dobri ljudi, a nezaboravi na nas ni ti carsku vladu.

Čujemo, da je i 18. t. m. potukla strašna tuđa Vodioe, Klenošćak i Rupeo.

Nudamo se, da će careva vlada pri-teći u pomoć siromašnom pučanstvu, nu niti drugi prijatelji puku nebi smjeli pri tom izostati.

Oprtaljski šarenjaci žanju ono što su posijali. Pišu nam iz male Firence, da su tamošnji kmeti jako ngorđeni proti dvojici trojici šarenjakah, koji su do sada siromaha kmeta za nos vodili. Nu najljepše je pri tom, što su isti talijanski kmeti ustali proti tim nemirnjakom te njim na uztek pjevaju hrvatske pjesme i po gradu kliču: Živili Slavoni! A što šarenjaci na to? Zatvaraju se u svojih gnjezdih i se boje razjareni seljakah, koji neznaju za šalt i kojim je dozlogradilo gospodeko tiranstvo. Vidite šarenjaci, kmeti alodi vaš primjor. Učili ste ga i huckali proti njegovim vrednim svećenikom i drugim prvakom a sad ustaj i sam, da je bio zaveden pak je obratio batlu proti svojim učiteljem: kmeti ti možda uzroka tužiti se na svoje učenike?

Neće hrvatski pisanih prezimehah. Liep primjer snosljivosti i pravednosti podao je nedavno poročki načelnik g. Šibiš. Neki posjednici doneso su talijansku namiru, podpisanu hrvatskim imenom u hrvatskom pravopisu. G. načelnik nije mogao odbiti talijansku namiru, nu primijeti ipak sastavljaču, da u buduće nepodpisuje više svoje ime onrko, jer da je ono hrvatski podpisano te da mu nebi takova namiro više primalo. Naš čovjek se oamjehu i ostavi g. načelniku uzajmilič sam sobom: »aj češ još rad i posve hrvatsku namiru primijeti. I mi tako sudimo, jer nam k tomu i zakon pravo daje. Hrvatske spise primaju i moraju prihvatiti carski uredi a obćinski načelnici, koje biva i plaća sam puk, su to tim prije dužni. Kad nestane sa zemlje hrvatskog pučanstva poročke obćine, i u obći svili obćinah Istre, imati će pravo gospođa načelnici i obć. činovnici, neprimati hrvatskih spisah, nu dok smo tu, dok nam daju zakoni pravosluziti se svojim jezikom, gdje-gdje boćemo, dotle su smješna zadirkivanja istarske gospode radi našeg jezika: ili čak radi hrvatski pisanih, hrvatskih prezimehah.

Kod knjižara V. Šmita u Puli domti se moža sledede hrvatske knjige: 1. Katic, razgovor ugodni naroda Slovinskoga, vezan par 1.30. 2. Očiji velike nedije, također vezan po 1.30. Višnjanski oivlizatori. Duznajemo iz tog gujezda »djedovske kulture, da tamošnji civilizatori svakoga psuju, grie i napadaju, koji štita »Našu Slogu. Da su se u crkvi utroili proti hrvatskom jeziku, javili smo jur a sada

čujemo, da se nesnije niti u krdmi ili na ulici hrvatski pjevati. Tamošnji odrubi puka sramota kmeta kad dodje štogod kupiti te ono, što treba i što dobro plati, nesnije u svojem materinskom jeziku pitati. Eto narode, to ti je ona toliko hvajena talijanska sloboda, to ti je »djejovska kultura. Mi smo odavna znali, da su naši susedi samo napram sebi liberalni a napram siromahu kmetu jelili bi, da se povrate ona vremena, kad je rabila batina i korbač. Eto bogata materijala onomu, tobož staromom piskaru poreške »bibe. Svoju braću, svoje drugove uči starče, da budu suoseljivi, uljudni i pravedni, jer to je naš prošti kmet odavna bio. Meti starče proti svojim talijanskimi vrati a naša ostavi nam. Kad budeš gotov doma, ajde u Višnjaj, nu tamo ti treba silna mestelica a sretan ti, ako ti se i takova nepolomi; Čuvaj se naroda ljudih, koji proganjaju Tvoje svećenik. Tvoj materinski jezik i sve što ti je na zemlji milo i drago.

Trčanska burza od 26. augusta. Table with columns for various financial items like Austrijska pap. renta, Ugarska, London 40 liraz, etc.

Lutrijski brojevi dne 22. augusta. Table with columns for locations like Beč, Graz, Temišvar, Innsbruck, Brno and their corresponding numbers.

Podpisani javlja: p. n. obćinstvu, da imamo na prodaju svake vrsti najboljega sukna, muške odjeće getove i šivačih strojevah (makinah) uz povoljnu cenu, nego li drugdje, budući je nik nio ostaviti zanat. Peter Skarlet, krojač. Sr. Matej (kod Kastva).

Prodaja tjestinah (pauše) od samog jasteta, prva vrsta, po nrb. 21, 23 i 33 kilo. Trst, Via Campanile br. 3. Rajezade Majer, naproti trgovini tjestinah. Naručbe izvršuju se uz pouzete. 1-4

Advertisement for A. GERGOLET-A, international goods exporter, located at Via dell' Arsenalo br. 2, TRST.

Dr. Aleksander vitez Koch. G. nizozemsko-zapadno-Indijski zdravstveni častnik u miru. Komandur Bolivar-reda. Komandor ordinira danomice od 3-4 sata. Via Nuova broj 11. 6-8

Novi ustav za posredovanje službah i za služničad te za stanove, za tu i inozemstvo. Trst via del Ponte br. 5. Uredjuje se u talijanskom, njemačkom i slovenskom jeziku. 1-24

ODIELA na mjesečne i nedeljne rokove mogu se dobiti u krojačnici: al N. 12-Via Farnesio, učinjena polig mjera. Budući imade u zalih velik izhor sukna, svake vrsti, moža dati uz umjerenija cene nego li drugi.

Sveukupnog liečništva doktor P. T. Xidiias. Specialist za kožna i tajna bolestia u tuđu. Via della Caserma br. 3. I. p. i ordinira danomice od 12-2 sata.

Prvi ustav 5- Ekonomička krojačnica Ivana Batelli-a. Via Barriera vecchia N.ro G. I. piano. Sgotavljaju se odjeća polig mjera, najvećom brzinom i elegancjom uz najjeftinije cene. Naručbe se obavljaju uz pouzete.

